

Arrest

nr. 312 909 van 12 september 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IX^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 12 juni 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partijen en hun advocaat G. GASPART.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partijen, die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 10 september 2021 België binnen met een paspoort en verzoeken op 15 september 2021 om internationale bescherming. Op 8 mei 2024 beslist de adjunct-commissaris ten aanzien van elk van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op dezelfde dag aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U hangt de katholieke strekking van het christendom aan en hebt geen politieke activiteiten. U werd op (...) 1991 geboren in Cartagena (departement Bolívar). U zou uw hele leven op verschillende adressen in Cartagena wonen, al was u ook regelmatig op andere plaatsen over heel Colombia gelegerd als gevolg van uw tewerkstelling als militair, een job die u van 2011 tot 2019 uitoefende. In 2020 verbleef u ook een periode van zes maand in Sincelejo (departement Sucre). Uw vader woont momenteel in Cartagena, uw moeder in Barranquilla (departement Atlántico) en uw enige broer in Spanje. Uw echtgenote L. F. B. L. (...) verblijft ook in België en heeft net als u een verzoek om internationale bescherming ingediend. Jullie enige zoon L. (...) werd op (...) 2023 geboren in België.

In uw functie als militair werd u gestationeerd in El Banco (departement Magdalena) nabij de Magdalenarivier. Op 12 juni 2014 hielden u en uw collega's er een illegaal brandstoftransport tegen. De personen die jullie tegengehouden hadden belden de politie van het nabijgelegen dorp Hatillo de Loba (departement Bolívar). Hun bevelhebber, een zekere korporaal Torres, probeerde tevergeefs jullie te overtuigen het illegale transport door te laten. Jullie contacteerden zelf de politie van Barranco de Loba (departement Bolívar), een ander dorp in de omgeving. Zij waren immers niet corrupt. In de daaropvolgende confrontatie konden de brandstofsmokkelaars ontkomen. Jullie konden de vrachtwagen wel inhouden en stelden een rapport op over de gebeurtenissen.

Op 25 januari 2016 werd u opgeroepen om vier dagen later in de wijk Blas de Leso in Cartagena te komen getuigen in een intern tuchtproces van de politie betreffende de gebeurtenissen van juni 2014.

U werkte voor het leger tot 16 november 2019. U vestigde zich toen in Cartagena, waar u bij uw moeder introk. U begon in die periode ook meer contact te hebben met L. F. (...), die later uw echtgenote zou worden. U begon na uw militaire carrière met een eigen telecombedrijf.

In januari 2020 begonnen onbekende personen langs te komen aan het huis van uw moeder. Ze spraken enkel met uw moeder, maar ze vroegen naar u en uitten doodsbedreigingen die naar u gericht waren. Deze personen behoorden tot het Cartel de la Gasolina (Brandstofkartel). Deze bedreigingen hielden op in april 2020, toen de toenmalige COVID-maatregelen het publieke leven lamlegden. U huwde op 6 november 2020.

In januari 2021 herbegonnen de dreigementen op precies dezelfde wijze. U verhuisde naar Sincelejo (departement Sucre), waar u een contract bij het gemeentebestuur te pakken kreeg. Toen dat contract afliep, vond u geen werk meer en in juli 2021 keerde u terug naar Cartagena. Deze keer trokken jullie in bij uw vader.

Eind juli 2021 begonnen er opnieuw bedreigingen die tegen u gericht waren. Op 10 augustus deed u aangifte bij het parket naar aanleiding van die klacht. U kocht op 13 augustus vliegtickets voor een vlucht naar België. Diezelfde datum kreeg u beschermingsmaatregelen toegekend.

Op 15 augustus was u samen met uw familie aanwezig in het huis van uw moeder. Op dat moment kwamen twee personen jullie bedreigen met pistolen. Het kwam tot fysiek geweld en jullie zagen zich nadien genoodzaakt het ziekenhuis te bezoeken.

Op 17 augustus ging u naar de luchthaven om een vlucht naar België te nemen, maar zoals u verwachtte was u onvoldoende gevaccineerd om de vlucht te kunnen nemen. Op 9 september, toen u al een tweede dosis van het COVID-vaccin ontvangen had, konden jullie wel een vlucht nemen. Na jullie vertrek uit Colombia zou uw moeder naar Barranquilla verhuizen, terwijl uw vader in Cartagena bleef. Hij ontving nadien nog een dreigvideo die betrekking had op u.

U en uw partner reisden via Nederland naar België. Jullie betraden het Belgische grondgebied op 10 september en dienden op 15 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

U vreest dat u, uw vrouw en zoon bij terugkeer naar Colombia zullen worden vermoord door het Cartel de la Gasolina.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten voor: uw paspoort en identiteitskaart en die van uw vrouw, uw militaire kaart, uw huwelijksakte, een medisch verslag, een klacht bij het parket, een beschermingsbevel en een uitnodiging om te komen getuigen bij een interne procedure van de politie. Van de volgende documenten legt u kopieën neer: een certificaat van uw tewerkstelling bij het leger, een inmiddels vervallen paspoort, een krantenartikel betreffende de gebeurtenissen van 2014, uw getuigenis uit 2016, foto's van verwondingen die jullie opliepen en het schema van jullie reis van Colombia naar België. U stuurde per email ook een video op.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Meer in het bijzonder kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering dat u recent nog problemen kende omwille van uw getuigenis in een intern onderzoek naar corruptie bij de politie in 2016 of dat u omwille daarvan een ernstig risico loopt bij terugkeer. Uw verklaringen over deze recente ontwikkelingen zijn immers geenszins plausibel.

Vooreerst valt op dat de werkwijze van het Cartel de la Gasolina zoals u die schetst erg langzaam en weinig doortastend is, een vaststelling die reeds de geloofwaardigheid van uw relaas en de ernst van uw vrees ondermijnt.

Nadat u getuigde in het kader van een interne tuchtprocedure bij de politie in 2016, werd u gedurende minstens drie jaar, tot begin 2020, met rust gelaten door de vijanden die u daarbij had gemaakt (CGVS p 13). U maakt overigens evenmin melding van enige problemen tussen de initiële gebeurtenissen in juni 2014 en uw getuigenis in 2016 (CGVS p 12-13). Als u door uw optreden in 2014 of uw getuigenis twee jaar later werkelijk vijanden had gemaakt die u tot elke prijs wilden doden of minstens kwaad wilden doen, valt moeilijk te geloven dat deze personen niet minder dan vijfenhalf jaar zouden wachten om tegen u of uw familie op te treden, zoals zij begonnen te doen in 2020 (CGVS p 13).

Gevraagd waarom het Cartel de la Gasolina u plots begon te bedreigen jaren na de feiten waarom het draaide, haalt u aan dat u in die periode nog steeds als militair werkte en toen telkens op verschillende plaatsen gelegd was. Pas eind 2019, toen u uw functie voor het leger had neergelegd, vestigde u zich definitief in Cartagena en kreeg het kartel u in het vizier (CGVS p 16).

Die verklaring kan echter geenszins overtuigen. U schetst enerzijds een beeld van het Cartel de la Gasolina als zijnde een bende die zo wijd vertakt is in heel Colombia dat voor u onmogelijk zou zijn om zich elders in Colombia te vestigen (CGVS p 20). Anderzijds kon u dus wel jarenlang aan hen ontkomen door zich niet in Cartagena te vestigen. Geconfronteerd met deze vaststelling stelt u dat u in de periode tussen 2016 en 2019 steeds gelegd was in militaire basissen of op schepen, waardoor zij u niet konden vinden. Dan nog lijkt deze verklaring moeilijk te rijmen met het wijdverspreide, almachtige karakter van de bende zoals u dat elders omschrijft. Bovendien heeft het Cartel de la Gasolina kennelijk geen schroom om uw familie bij de zaak te betrekken en ook hen te intimideren, zoals blijkt uit uw verklaringen dat de benedeleden bedreigingen uitten tegen uw moeder en uw familie zelfs fysiek aanvielen (CGVS p 13-14). Uw ouders woonden gedurende de periode tussen 2016 en 2020 ook gewoon in Cartagena (CGVS p 21). Het lijkt weinig waarschijnlijk dat uw vijanden hen daar al die jaren met rust zouden laten, als zij er niet voor terugdeinsden uw familieleden vanaf 2020 volop in jullie conflict te betrekken.

Zelfs indien kon worden aangenomen dat het Cartel de la Gasolina jarenlang geen enkele poging deden om hun rekening met u te vereffenen, quod non, dan nog moet worden vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de wijze waarop zij daarbij te werk gingen vanaf begin 2020.

Het kartel was eropuit u te doden en wilde verder niets van u, zo stelt u (CGVS p 16). Dit mag op zich niet verbazen: gezien uw onbuigzaamheid tegenover de corrupte samenwerking tussen de politie van Hatillo de Loba en het Cartel de la Gasolina en uw latere getuigenis hierover, lijkt het begrijpelijk dat de betrokkenen inderdaad in eerste instantie op wraak uit zouden zijn.

Die vaststelling valt echter moeilijk te rijmen met het verloop van de feiten vanaf januari 2020, waaruit niet in het minst kan worden geconcludeerd dat u in Colombia werkelijk vijanden hebt die erop gebrand zijn u te doden. U trok eind 2019 in bij uw moeder in Cartagena, waar even later motorrijders begonnen langs te komen. Zij spraken met uw moeder en uitten doodsbedreigingen aan uw adres (CGVS p 15-16). Met andere woorden, zij wisten u dus wonen. Als deze personen werkelijk een gevaar voor u vormden en u koste wat het

kost wilden uitschakelen, lijkt het weinig waarschijnlijk dat zij zich zouden beperken tot verbale bedreigingen tegenover uw moeder, terwijl u in hetzelfde huis woonde. Later, op 15 augustus, zouden ze namelijk wel met geweld binnenvallen in het huis (CGVS p 13).

Al even onwaarschijnlijk is dat zij in april 2020 kennelijk volkomen stopten met zelfs deze bedreigingen naar aanleiding van lockdownmaatregelen die werden getroffen in het kader van de COVID-pandemie (CGVS p 13). Dat drieste criminelen zoals u die omschrijft zich door deze maatregelen lieten tegenhouden lijkt weinig waarschijnlijk, temeer aangezien u omwille van dezelfde maatregelen logischerwijs zelf opgesloten zat op het adres dat zij reeds kenden en u zo een wel erg gemakkelijke prooi vormde. U verklaarde bovendien bij het CGVS –maar niet bij de DVZ (vragenlijst CGVS bij DVZ vraag 5)- dat uw moeder tijdens uw verblijf in Sincelejo te horen kreeg van het kartel dat zij inmiddels wisten dat u zich in Sincelejo ophield. Toch lieten zij u ook daar volkomen met rust (CGVS p 17).

Als uw belagers dat werkelijk hadden gewild, hadden zij in 2020 en 2021 dus ruim de kans om oog in oog met u te komen staan en hun doodsb bedreigingen daadwerkelijk uit te voeren. Bij het incident van 15 augustus 2021 kwamen jullie echter ook effectief tegenover elkaar te staan. De vaststelling dat zij daarbij nalieten zelfs maar een poging te doen u te vermoorden, ondermijnt onherroepelijk elke geloofwaardigheid van uw recente problemen en de daaruit voortvloeiende vrees. Op die dag zat u samen met uw vrouw in het huis van uw moeder in Cartagena toen uw belagers binnenvielen en jullie afranselden (CGVS p 13, p 19). Deze aanval gold als een waarschuwing, zo werd er bij u ingeprent. De volgende keer zou u vermoord worden (CGVS p 14, p 19). U werd op dit punt al meer dan anderhalf jaar (zij het met tussenpozen) met de dood bedreigd door een groepering die geen ander doel had dan u uit wraak uit de weg te ruimen. Het past in geen enkel logisch geheel dat zij gewapend naar uw huis zouden komen, maar daarbij zonder aantoonbare reden zouden nalaten hun dreigementen in de praktijk te brengen.

U legt een medisch document neer, alsook foto's van verwondingen die jullie opliepen naar aanleiding van de aanval op 15 augustus 2021. Uit de foto's valt onmogelijk af te leiden onder welke omstandigheden jullie deze verwondingen opliepen maar het medisch document bevat een korte vermelding van de bedreigingen en geweldfeiten die eraan ten grondslag zouden liggen. Deze zijn echter erg beknopt en steunen louter op uw eigen verklaringen, die niet onafhankelijk te verifiëren vallen.

U bestelde op 13 augustus vliegtickets voor een vlucht op 17 augustus met de nadrukkelijke bedoeling om het land zo snel mogelijk te verlaten en zo te vermijden dat u in gevaar zou komen in afwachting van uw vlucht. De vlucht werd echter uitgesteld tot meer dan drie weken later, namelijk 9 september, omdat jullie onvoldoende gevaccineerd waren tegen COVID-19. Hoewel uw belagers op 15 augustus de kwestie escaleerden door binnen te vallen bij uw moeder en jullie af te ranselen, lieten zij u in de weken daarna kennelijk weer gewoon met rust, aangezien u geen enkel incident in die periode meldt (CGVS P 13-14). Ook deze vaststelling onderstreept, inmiddels ten overvloede, dat van een werkelijke intentie om u te doden geen sprake is.

In dezelfde lijn moet worden opgemerkt dat het Cartel de la Gasolina uw familie, in het bijzonder uw ouders, op een weinig plausibele manier bij de kwestie betrok. U verklaarde aanvankelijk dat ze ermee dreigden eerst uw moeder te vermoorden, dan uw vrouw en dan uzelf opdat u zou afzien (CGVS p 16). Dat dreigement was op zich al opmerkelijk, aangezien zij het herhaaldelijk uitspraken tegen uw moeder, die zij nochtans als eerste dachten te vermoorden. Dat deden ze dus niet (CGVS p 16). Toen u met het weinig coherente karakter van deze bedreigingen geconfronteerd werd, draaide u eenvoudigweg uw eerdere verklaringen om en stelde u dat ze u net als eerste wilden vermoorden (CGVS p 17).

Hoe dan ook blijkt uit uw verklaringen dat het kartel uiteindelijk dan toch geen schroom zou kennen om uw familie ten volle te betrekken bij de kwestie, aangezien uw vrouw en moeder ook slachtoffer werden van hun fysieke geweld op 15 augustus 2021 (CGVS p 13-14). In dat licht is het opmerkelijk dat uw moeder nog in Colombia kon blijven nadat jullie vertrokken –zij het in Barranquilla- en dat uw vader zelfs in Cartagena kon blijven (CGVS p 8), waar uw belagers hem weten wonen (CGVS p 14). Met uw ouders of andere familieleden is er sinds uw vertrek niets meer gebeurd (CGVS p 14). Meer zelfs, u verklaart dat het 'heel goed' gaat met uw familie (CGVS p 10). Gezien de herhaaldelijke dreigementen dat ze ook uw moeder zouden vermoorden en gezien de duidelijke bereidheid om uw familieleden kwaad te doen, is dit een opmerkelijke vaststelling die suggereert dat u in Colombia niet werkelijk nog vijanden hebt die naar u op zoek zijn.

Toen u werd gevraagd hoe het komt dat uw ouders zich nog in Colombia bevinden, hoewel het kartel er niet voor terugdeinst om ook hen bij de kwestie te betrekken, stelt u dat u de persoon bent die ze willen doen afzien en dat ze uw ouders willen doen afzien voor uw ogen (CGVS p 20). Het spreekt echter voor zich dat ze u sowieso kunnen raken door uw ouders kwaad te doen, of dat nu voor uw ogen zou gebeuren of niet. Als uw afwezigheid hun veiligheid effectief garandeert, is het bovendien vreemd dat uw moeder dan toch naar een andere stad diende te verhuizen naar aanleiding van deze kwestie.

Ook uw eigen gedrag tast de geloofwaardigheid aan van de door u uiteengezette gebeurtenissen en de vrees die daaruit zou voortvloeien. U ging immers veelal niet om met het door u beschreven gevaar op een manier die verwacht zou kunnen worden wanneer u met dergelijke problemen geconfronteerd wordt.

Zo ging u er aanvankelijk van uit dat de doodsb bedreigingen die u vanaf januari 2020 ontving niet meer waren dan een grap (CGVS p 13), hoewel die een duidelijk verband hadden met de eerdere ernstige corruptiezaak waarbij u betrokken was. Een dergelijke lichtzinnige omgang met de situatie vertoonde u ook toen u na een verblijf van enkele maanden in Sincelejo terugkeerde naar Cartagena, ook al was u die laatste stad ontvlucht omwille van wat u inmiddels als ernstig te nemen doodsb bedreigingen beschouwde. U keerde terug naar Cartagena omdat uw contract in Sincelejo afgelopen was en u geen geld meer had (CGVS p 13). Nochtans had het kartel inmiddels aan uw moeder laten weten dat ze u op het spoor waren, een duidelijke indicatie dat zij nog niet van plan waren om u met rust te laten (CGVS p 17). U hebt bovendien geen idee van hoe het uw collega M. (...) verging de afgelopen jaren, hoewel hij aangifte deed van de corruptie waarvan jullie getuige waren in 2014 (CGVS p 15). Als u daadwerkelijk vanaf 2020 in de problemen omwille van die kwestie, lijkt het opmerkelijk dat u kennelijk geen enkele moeite hebt gedaan om te informeren of de andere voornaamste betrokkenen gelijkaardige problemen hebben gekend.

Voorts moet worden vastgesteld dat u geenszins aannemelijk hebt gemaakt dat u alle nationale beschermingsmogelijkheden in Colombia hebt benut alvorens zich tot de Belgische autoriteiten te wenden voor internationale bescherming.

In dat verband wijst het CGVS erop dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen wanneer de mogelijkheden tot het verkrijgen van bescherming bij nationale overheden redelijkerwijs zijn uitgeput. U hebt niet aannemelijk gemaakt dat dit in casu zo is.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u uitzonderlijk laattijdig beroep deed op de bescherming van de Colombiaanse autoriteiten. U werd sinds januari 2020 bedreigd door het Cartel de la Gasolina, maar wachtte maar liefst tot 10 augustus 2021 voor u klacht neerlegde bij het parket, amper een week voor uw geplande vertrek uit Colombia op 17 augustus (CGVS p 13, p 18) en amper drie dagen voor u uw vliegtickets naar België bestelde (CGVS p 19). U omschrijft uw parallelle plannen om bescherming aan te vragen in Colombia en om het land te verlaten als 'plan A en plan B' (CGVS p 19).

Een verzoek om internationale bescherming veronderstelt echter dat u reeds voorrang hebt verleend aan alle binnenlandse beschermingsmogelijkheden, waarvan in casu zeker geen sprake is gezien de snelle opeenvolging van uw klacht en uw vlucht, alsook gezien uw eigen stelling dat u niet ten volle uw medewerking kon verlenen aan het onderzoek in Colombia zelf omdat u inmiddels al in België was (CGVS p 18).

U stelt dat u in Colombia beschermingsmaatregelen toegekend kreeg die onvoldoende effectief bleken (CGVS p 18). De geloofwaardigheid van deze maatregelen worden echter ernstig ondermijnd door het enige document dat u erover neerlegt, het beschermingsbevel dat werd uitgevaardigd door het gemeentebestuur van Cartagena. Dit document is namelijk doorspekt met spelfouten als 'proteccion' (in plaats van 'proteccion', bescherming) en 'furza pública' (in plaats van 'fuerza pública', openbare ordehandhaving), incorrecte zinsstructuren als 'la colaboración consiste es en realizar patrullaje' (de samenwerking bestaat is erin het uitvoeren van patrouillering) en inconsistente interpunctie. Deze vaststellingen, in combinatie met het feit dat het louter een bedrukt vel papier betreft dat met elke digitale tekstverwerker kan worden opgesteld, suggereren sterk dat het geen authentiek of officieel document betreft. Dit werpt ernstige twijfel op de vermeende politiebescherming die u aanhaalt.

Bovendien dient ook te worden opgemerkt dat het feit dat u niet eerder binnenlandse bescherming zocht en niet alle binnenlandse beschermingsmogelijkheden uitputte verdere afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u uiteengezette feiten en de ernst van uw vrees. Colombia beschikt immers over uitgebreide bescherming van overheidswege. Als u daadwerkelijk ernstige problemen kende in Colombia, kan worden verondersteld dat u tot het uiterste zou gaan om van deze nationale bescherming gebruik te maken van zodra u geconfronteerd werd met de door u geschetste gebeurtenissen.

Ter staving van uw verklaringen legt u een klacht voor die u zou hebben neergelegd bij het parket (Fiscalía). Dit document doet geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat u uitzonderlijk laattijdig bescherming zocht bij de Colombiaanse autoriteiten en duidelijk nooit een ernstige intentie had om alle binnenlandse beschermingsmogelijkheden eerst uit te putten. Ze kunnen in die zin dus bovenstaande appreciatie niet ombuigen.

U heeft tot slot evenmin aannemelijk weten te maken dat het voor u onmogelijk zou zijn om zich in veiligheid te brengen door zich elders in Colombia te vestigen. Zo trok u in 2021 al eens voor enige tijd naar Sincelejo. Noch bij de DVZ (vragenlijst CGVS bij DVZ vraag 5), noch bij het CGVS (CGVS p 13) maakte u aanvankelijk gewag van enige problemen die zich daar zouden hebben voorgedaan. Jullie motivatie om niet in Sincelejo te blijven was bovendien louter economisch (CGVS p 13). Toen u werd gevraagd of het niet mogelijk zou zijn om zich definitief in Sincelejo te vestigen, haalt u louter economische motieven aan, verwijzend naar schaarste en werkloosheid in de stad (CGVS p 20). Aangezien u ingenieur van opleiding bent (CGVS p 7) lijkt het weinig waarschijnlijk dat het voor u volslagen onmogelijk zou zijn om in Sincelejo werk te vinden in de toekomst.

Uw moeder, die bij jullie zaak betrokken geraakte, verhuisde uit angst naar Barranquilla (CGVS p 14). Gevraagd of jullie dat ook niet zouden kunnen doen, stelt u in algemene termen dat het een netwerk langs de hele Colombiaanse kust betreft (CGVS p 20), zonder deze uitspraak op enige wijze te staven of te verduidelijken waarom uw moeder daar dan wel in veiligheid kan leven.

Uw partner haalt ook aan dat uw zoontje met een cyste aan zijn hals is geboren en dat hij pas binnen een jaar een afspraak zal krijgen bij een gespecialiseerde neuroradioloog (CGVS L. F. (...) p 3). Een louter gebrek aan medische zorgen in het land van herkomst valt op zich echter buiten de definities van vervolging en ernstige schade die inherent zijn aan de procedure voor internationale bescherming. Uit uw partners verklaringen blijkt immers niet dat uw zoontje in Colombia opzettelijk medische zorg ontzegd zou worden (CGVS L. F. (...) p 11). Indien u omwille van medische redenen verblijfsrecht op het Belgische grondgebied wenst te verwerven, dient u zich te wenden tot de daartoe voorziene procedures, die buiten de bevoegdheden van het CGVS vallen.

Samengevat dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève.

De documenten die inhoudelijk betrekking hebben op de problemen waarvoor u internationale bescherming zoekt, werden hierboven reeds besproken. De overige documenten die u neerlegt ter staving van uw verzoek kunnen niet tot een andere appreciatie leiden, aangezien zij niet raken aan elementen die in deze beslissing worden betwist.

U legt uw paspoort en identiteitskaart en die van uw vrouw neer, net als jullie huwelijksakte en een kopie van uw vervallen paspoort. Deze documenten kunnen echter louter jullie identiteit en burgerlijke staat aantonen, elementen die in deze beslissing geenszins ter discussie staan.

U legt uw militaire kaart neer en een kopie van een certificaat van uw tewerkstelling bij het leger. Deze documenten kunnen slechts uw tewerkstelling bij het leger staven. Nergens in deze beslissing wordt echter in twijfel getrokken dat u in Colombia als militair werkte.

U legt een kopie neer van een krantenartikel betreffende de gebeurtenissen in Hatillo de Loba in 2014, alsook een kopie van de getuigenis die u in 2016 aflegde in de administratieve procedure die de politie over deze zaak hield en de oproepingsbrief die uitnodigde om te komen getuigen. Deze documenten kunnen weliswaar uw verklaringen over zowel de gebeurtenissen van 2014 als die van 2016 staven. Er dient op dit punt echter te worden opgemerkt dat deze feiten op zich niet in twijfel worden getrokken in deze beslissing. Het loutere gegeven dat u in 2014 betrokken was bij het tegenhouden van een illegaal brandstoftransport en dat u twee jaar later getuigde over politiecorruptie in dezelfde zaak, doet geen enkele afbreuk aan de hoger omschreven vaststellingen dat u niet in het minst aannemelijk hebt kunnen maken dat u een reële of actuele vrees koestert als gevolg van deze gebeurtenissen.

Jullie leggen ook het schema van jullie reis van Colombia naar België per vliegtuig neer. Dit document kan hoogstens het verloop van die reis staven, evenmin een element dat in deze beslissing wordt betwist.

U stuurde per e-mail ook een video op naar het CGVS, wellicht een video betreffende de laatste waarschuwing die naar u werd geuit (CGVS p 4). Hoewel u werd benadrukt dat u de video aan het CGVS diende te bezorgen in de vorm van een videobestand op een USB-drager (CGVS p 4), maakte u het bestand toch via e-mail over aan het CGVS. Het bestand kon dus niet worden geopend door het CGVS en bijgevolg ook niet beoordeeld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord. Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt. In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict. Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetá. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of

waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster – i.e. de echtgenote van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. Op religieus vlak bent u getuige van Jehova. U hebt geen politieke activiteiten. U werd op (...) 1995 geboren in Cartagena (departement Bolívar). U zou uw hele leven op verschillende adressen in Cartagena wonen, met uitzondering van een periode van zes maand in Sincelejo (departement Sucre) in 2020. Uw ouders wonen momenteel nog steeds in Cartagena. U hebt twee halfzussen en een halfbroer, die in Bogotá en Cartagena wonen. Uw echtgenoot K. L. R. P. (...) was in Colombia militair tussen 2011 en 2019. Hij verblijft ook in België en heeft net als u een verzoek om internationale bescherming ingediend. Jullie enige zoon L. (...) werd op (...) 2023 geboren in België.

Wat betreft de elementen op basis waarvan u een verzoek tot internationale bescherming hebt ingediend verwijst het CGVS naar het beschreven feitenrelaas in de beslissing van uw echtgenoot K. L. (...) (zie ook hieronder):

(...)

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat u noch de Vluchtelingenstatus, noch de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet toegekend wordt, verwijst het CGVS eveneens naar de motivering in de beslissing waarin uw echtgenoot de vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt. Uw asielmotieven zijn immers volledig gebaseerd op de asielmotieven van uw echtgenoot (CGVS p 8, CGVS K. L. (...) p 21) en bijgevolg wordt aan u identiek dezelfde status toegekend. Het CGVS verwijst nogmaals naar de beslissing van uw echtgenoot die u hieronder kunt lezen:

(...)

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens werpen zij een beoordelingsfout op.

Verzoekende partijen stellen niet akkoord te kunnen gaan met de motivering en de strekking van de bestreden beslissingen en lichten dit als volgt toe:

"In tegenstelling tot wat verwerende partij oordeelt is de verklaring van verzoeker wel overtuigend wanneer hij aangeeft dat de bende hem niet konden treffen toen hij nog actief was in het leger. Hij was toen steeds in verschillende plaatsen gelegerd en leefde voornamelijk in militaire basissen waar de bende hem niet kon treffen. Zijn statuut als militair was toen wel een effectieve manier om beschermd te worden.

Deze situatie veranderde wel radicaal op het einde van zijn militaire carrière in 2019. Hij wordt dan een gewone burger. De bende kan elke burger overal in Colombia treffen. Niet de militairen. Verwerende partij maakt een appreciatiefout wanneer zij de situatie van militairen vergelijkt met de situatie van burgers.

In 2019 wanneer verzoeker opnieuw een statuut van burger heeft is hij opnieuw een doelwit die getroffen kan worden door de bende. Het is dus niet onwaarschijnlijk dat hij kort na zijn demobilisatie opnieuw in het vizier van het kartel valt.

De verwerende partij onderschat blijkbaar de impact van de lockdownmaatregelen op de bewegingsvrijheid van de criminele actoren. Ook in België zorgden de Covidmaatregelen voor een spectaculaire daling van de criminele activiteiten, met ook een verschuiving naar digitale criminaliteit³. IN het bijzonder in Colombia werden de lockdownmaatregelen heel strikt toegepast. Soms werden deze zelf door gewapende groeperingen uitgevoerd⁴. Hier gaat het over conflictactoren, zoals guerrillas of paramilitaire groeperingen, dus niet de criminele bendes zoals de Cartel de La Gasolina.

In dit context is het waarschijnlijk dat de criminele groepering minder bewegingsvrijheid heeft en dat de lockdownmaatregelen dus een termijn biedt aan verzoeker. Dit is de reden waarom verzoeker tussen maart 2020 en juli 2021 min of meer met rust wordt gelaten.

Wanneer verzoekers eind juli opnieuw bedreigd worden, dient hij een klacht in. Dit is geen pro forma klacht. Echter is het resultaat van deze actie een escalatie van de bedreigingen aangezien het huis waar verzoeker verblijft aangevallen wordt en verzoeker rechtsreeks geslagen en bedreigd wordt.

Na het vertrek van verzoeker worden de familieleden van verzoeker niet verder bedreigd, omdat de bende het tegen verzoeker hadden gemunt.

Achteraf het gedrag van verzoeker te beschouwen als weinig voorzichtig is niet ernstig. Verzoeker toont aan dat hij bijzonder voorzichtig is geweest. Hij grijpt onmiddellijk in wanneer hij opnieuw bedreigd wordt, eind juli 2021, door een klacht in te dienen. EN wanneer hij merkt dat deze actie zijn situatie nog gevaarlijker heeft gemaakt beslist hij zeer snel het land te vertrekken. Dit is een indicatie dat hij het risico ernstig heeft genomen en doordachte en radicale maatregelen nam. Zijn gedrag toont aan dat hij een echte vrees heeft zijn leven.

De retrospectieve analyse van de verwerende partij is dan ook weinig ernstig. Indien er misschien een mogelijkheid was om andere beslissingen te nemen, kunnen de beslissingen die door verzoeker werden genomen niet beschouwd worden als irrationeel of als onvoorzichtig in die mate dat zij alle geloofwaardigheid van zijn relaas zou ondermijnen.

Wat de klacht betreft moet er verwezen worden naar twee elementen.

Taalfouten komen in vele documenten voor, ook in politionele documenten.

Nadat verzoeker zijn klacht heeft neergelegd heeft de situatie erg geëscaleerd. Dit toont aan dat zich wenden tot de autoriteiten geen bescherming heeft geboden aan verzoeker. In tegendeel.

Van een verzoeker wordt niet verwacht dat hij voorrang zou geven aan zijn nationale beschermingsmogelijkheden. Enkel dat hij aantoont dat er, rekening houdende met zijn persoonlijke omstandigheden, geen voldoende bescherming beschikbaar is. Dat het huis van verzoeker aangevallen werd enkele dagen nadat hij een klacht indiende is een zeer sterke aanwijzing dat er, wat hem betreft, geen daadwerkelijke bescherming voorhanden is in Colombia. Rekening houdende met deze chronologie kan er van hem niet worden verwacht dat hij voorrang zou geven aan het binnenlands beschermingsproces of dat hij de bescherming die hem geboden wordt als voldoende en doeltreffend zou beschouwen.

Het relaas is geloofwaardig."

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 30 augustus 2024 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer samen met de COI Focus "*Colombia. Beschermingsmogelijkheden*" van 14 mei 2024.

Ter terechtzitting vraagt de raadsman van verzoekende partijen om deze COI Focus uit de debatten te weren omdat deze informatie dateert van voor de bestreden beslissingen en pas één dag voor de zitting werd doorgestuurd.

Vooreerst wijst de Raad erop dat deze COI Focus dateert van 14 mei 2024 en dus van na het nemen van de bestreden beslissingen (8 mei 2024). Voorts toont de raadsman van verzoekende partijen niet aan dat hij door het late overmaken van deze informatie in de onmogelijkheid was om deze door te nemen en zich hierop te verdedigen.

Er wordt bijgevolg niet ingegaan op het verzoek om de voornoemde COI Focus uit de debatten te weren.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De motieven van de bestreden beslissingen

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "*afdoende*" wijze. Het begrip "*afdoende*" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissingen moeten duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan zij zijn genomen.

In casu wordt in de eerste bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) er geen enkel geloof kan worden gehecht aan zijn bewering dat hij recent nog problemen kende omwille van zijn getuigenis in een intern onderzoek naar corruptie bij de politie in 2016 of dat hij omwille daarvan een ernstig risico loopt bij terugkeer, nu zijn verklaringen over deze recente ontwikkelingen geenszins plausibel zijn en de documenten die hij ter staving van zijn verzoek neerlegt niet tot een andere appreciatie kunnen leiden, en omdat (B) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de eerste bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ook in de tweede bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat de asielmotieven van verzoekster volledig gebaseerd zijn op de asielmotieven van haar echtgenoot, verzoeker *in casu*, zodat aan haar identiek dezelfde status toegekend wordt, waarbij de motieven van de eerste bestreden beslissing worden hernomen.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting

van het middel dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partijen verklaren bij terugkeer naar hun land van herkomst, Colombia, te vrezen dat zij en hun zoon zullen worden vermoord door het *Cartel de la Gasolina*. Op 12 juni 2014 zou verzoeker, die toen tewerkgesteld was als militair, samen met zijn collega's een illegaal brandstoftransport hebben tegengehouden, terwijl de bevelhebber van de politie van een nabijgelegen dorp zou hebben getracht hen ervan te overtuigen dit transport te laten doorgaan. Op 25 januari 2016 zou hij zijn opgeroepen om te komen getuigen in een intern tuchtproces van de politie met betrekking tot deze gebeurtenissen. In januari 2020 zouden onbekende personen aan zijn moeder bij haar thuis naar verzoeker hebben gevraagd en doodsb bedreigingen hebben geuit ten aanzien van verzoeker die aanhielden tot april 2020, toen de toenmalige COVID-maatregelen het publieke leven lamlegden. De bedreigingen zouden zijn hervat in januari 2021, waarna verzoeker verhuisde. In juli 2021 zou verzoeker zijn teruggekeerd en zijn ingetrokken bij zijn vader en eind juli 2021 zouden de bedreigingen opnieuw zijn begonnen. Op 13 augustus 2021 zouden verzoekende partijen omwille hiervan een klacht hebben ingediend bij het parket. Op 15 augustus 2021, toen verzoeker met zijn familie in het huis van zijn moeder was, zou hij en zijn familie door twee personen met pistolen bedreigd zijn en zou het tot fysiek geweld zijn gekomen. Op 9 september 2021 vertrokken verzoekende partijen uit Colombia. Na hun vertrek zou de vader van verzoeker nog een dreigvideo hebben ontvangen die op verzoeker betrekking had.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de adjunct-commissaris slechts vaststellen dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij recent nog problemen kende omwille van zijn getuigenis in een intern onderzoek naar corruptie bij de politie in 2016 of dat hij omwille daarvan een ernstig risico loopt bij terugkeer.

Vooreerst treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze vaststelt dat de werkwijze van het *Cartel de la Gasolina* zoals deze door verzoeker wordt geschetst erg langzaam en weinig doortastend is en dat deze vaststelling de geloofwaardigheid van verzoekers relaas en de ernst van zijn vrees reeds ondermijnt. De bestreden beslissingen bevatten op dit punt in hoofde van verzoeker de volgende toelichting:

“Nadat u getuigde in het kader van een interne tuchtprocedure bij de politie in 2016, werd u gedurende minstens drie jaar, tot begin 2020, met rust gelaten door de vijanden die u daarbij had gemaakt (CGVS p 13). U maakt overigens evenmin melding van enige problemen tussen de initiële gebeurtenissen in juni 2014 en uw getuigenis in 2016 (CGVS p 12-13). Als u door uw optreden in 2014 of uw getuigenis twee jaar later werkelijk vijanden had gemaakt die u tot elke prijs wilden doden of minstens kwaad wilden doen, valt moeilijk te geloven dat deze personen niet minder dan vijfenhalf jaar zouden wachten om tegen u of uw familie op te treden, zoals zij begonnen te doen in 2020 (CGVS p 13).

Gevraagd waarom het Cartel de la Gasolina u plots begon te bedreigen jaren na de feiten waarom het draaide, haalt u aan dat u in die periode nog steeds als militair werkte en toen telkens op verschillende plaatsen gelegd was. Pas eind 2019, toen u uw functie voor het leger had neergelegd, vestigde u zich definitief in Cartagena en kreeg het kartel u in het vizier (CGVS p 16).

Die verklaring kan echter geenszins overtuigen. U schetst enerzijds een beeld van het Cartel de la Gasolina als zijnde een bende die zo wijd vertakt is in heel Colombia dat voor u onmogelijk zou zijn om zich elders in Colombia te vestigen (CGVS p 20). Anderzijds kon u dus wel jarenlang aan hen ontkomen door zich niet in Cartagena te vestigen. Geconfronteerd met deze vaststelling stelt u dat u in de periode tussen 2016 en 2019 steeds gelegd was in militaire basissen of op schepen, waardoor zij u niet konden vinden. Dan nog lijkt deze verklaring moeilijk te rijmen met het wijdverspreide, almachtige karakter van de bende zoals u dat elders omschrijft. Bovendien heeft het Cartel de la Gasolina kennelijk geen schroom om uw familie bij de zaak te betrekken en ook hen te intimideren, zoals blijkt uit uw verklaringen dat de bendeleden bedreigingen uitten tegen uw moeder en uw familie zelfs fysiek aanvielen (CGVS p 13-14). Uw ouders woonden gedurende de periode tussen 2016 en 2020 ook gewoon in Cartagena (CGVS p 21). Het lijkt weinig waarschijnlijk dat uw vijanden hen daar al die jaren met rust zouden laten, als zij er niet voor terugdeinsden uw familieleden vanaf 2020 volop in jullie conflict te betrekken.

Zelfs indien kon worden aangenomen dat het Cartel de la Gasolina jarenlang geen enkele poging deden om hun rekening met u te vereffenen, quod non, dan nog moet worden vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de wijze waarop zij daarbij te werk gingen vanaf begin 2020.

Het kartel was eropuit u te doden en wilde verder niets van u, zo stelt u (CGVS p 16). Dit mag op zich niet verbazen: gezien uw onbuigzaamheid tegenover de corrupte samenwerking tussen de politie van Hatillo de

Loba en het Cartel de la Gasolina en uw latere getuigenis hierover, lijkt het begrijpelijk dat de betrokkenen inderdaad in eerste instantie op wraak uit zouden zijn.

Die vaststelling valt echter moeilijk te rijmen met het verloop van de feiten vanaf januari 2020, waaruit niet in het minst kan worden geconcludeerd dat u in Colombia werkelijk vijanden hebt die erop gebrand zijn u te doden. U trok eind 2019 in bij uw moeder in Cartagena, waar even later motorrijders begonnen langs te komen. Zij spraken met uw moeder en uitten doodsbedreigingen aan uw adres (CGVS p 15-16). Met andere woorden, zij wisten u dus wonen. Als deze personen werkelijk een gevaar voor u vormden en u koste wat het kost wilden uitschakelen, lijkt het weinig waarschijnlijk dat zij zich zouden beperken tot verbale bedreigingen tegenover uw moeder, terwijl u in hetzelfde huis woonde. Later, op 15 augustus, zouden ze namelijk wel met geweld binnenvallen in het huis (CGVS p 13).

Al even onwaarschijnlijk is dat zij in april 2020 kennelijk volkomen stopten met zelfs deze bedreigingen naar aanleiding van lockdownmaatregelen die werden getroffen in het kader van de COVID-pandemie (CGVS p 13). Dat drieste criminelen zoals u die omschrijft zich door deze maatregelen lieten tegenhouden lijkt weinig waarschijnlijk, temeer aangezien u omwille van dezelfde maatregelen logischerwijs zelf opgesloten zat op het adres dat zij reeds kenden en u zo een wel erg gemakkelijke prooi vormde. U verklaarde bovendien bij het CGVS –maar niet bij de DVZ (vragenlijst CGVS bij DVZ vraag 5)- dat uw moeder tijdens uw verblijf in Sincelejo te horen kreeg van het kartel dat zij inmiddels wisten dat u zich in Sincelejo ophield. Toch lieten zij u ook daar volkomen met rust (CGVS p 17).

Als uw belagers dat werkelijk hadden gewild, hadden zij in 2020 en 2021 dus ruim de kans om oog in oog met u te komen staan en hun doodsbedreigingen daadwerkelijk uit te voeren. Bij het incident van 15 augustus 2021 kwamen jullie echter ook effectief tegenover elkaar te staan. De vaststelling dat zij daarbij nalieten zelfs maar een poging te doen u te vermoorden, ondermijnt onherroepelijk elke geloofwaardigheid van uw recente problemen en de daaruit voortvloeiende vrees. Op die dag zat u samen met uw vrouw in het huis van uw moeder in Cartagena toen uw belagers binnenvielen en jullie afranselden (CGVS p 13, p 19). Deze aanval gold als een waarschuwing, zo werd er bij u ingeprent. De volgende keer zou u vermoord worden (CGVS p 14, p 19). U werd op dit punt al meer dan anderhalf jaar (zij het met tussenpozen) met de dood bedreigd door een groepering die geen ander doel had dan u uit wraak uit de weg te ruimen. Het past in geen enkel logisch geheel dat zij gewapend naar uw huis zouden komen, maar daarbij zonder aantoonbare reden zouden nalaten hun dreigementen in de praktijk te brengen.

U legt een medisch document neer, alsook foto's van verwondingen die jullie opliepen naar aanleiding van de aanval op 15 augustus 2021. Uit de foto's valt onmogelijk af te leiden onder welke omstandigheden jullie deze verwondingen opliepen maar het medisch document bevat een korte vermelding van de bedreigingen en geweldfeiten die eraan ten grondslag zouden liggen. Deze zijn echter erg beknopt en steunen louter op uw eigen verklaringen, die niet onafhankelijk te verifiëren vallen.

U bestelde op 13 augustus vliegtickets voor een vlucht op 17 augustus met de nadrukkelijke bedoeling om het land zo snel mogelijk te verlaten en zo te vermijden dat u in gevaar zou komen in afwachting van uw vlucht. De vlucht werd echter uitgesteld tot meer dan drie weken later, namelijk 9 september, omdat jullie onvoldoende gevaccineerd waren tegen COVID-19. Hoewel uw belagers op 15 augustus de kwestie escaleerden door binnen te vallen bij uw moeder en jullie af te ranselen, lieten zij u in de weken daarna kennelijk weer gewoon met rust, aangezien u geen enkel incident in die periode meldt (CGVS P 13-14). Ook deze vaststelling onderstreept, inmiddels ten overvloede, dat van een werkelijke intentie om u te doden geen sprake is.

In dezelfde lijn moet worden opgemerkt dat het Cartel de la Gasolina uw familie, in het bijzonder uw ouders, op een weinig plausibele manier bij de kwestie betrok. U verklaarde aanvankelijk dat ze ermee dreigden eerst uw moeder te vermoorden, dan uw vrouw en dan uzelf opdat u zou afzien (CGVS p 16). Dat dreigement was op zich al opmerkelijk, aangezien zij het herhaaldelijk uitspraken tegen uw moeder, die zij nochtans als eerste dachten te vermoorden. Dat deden ze dus niet (CGVS p 16). Toen u met het weinig coherente karakter van deze bedreigingen geconfronteerd werd, draaide u eenvoudigweg uw eerdere verklaringen om en stelde u dat ze u net als eerste wilden vermoorden (CGVS p 17).

Hoe dan ook blijkt uit uw verklaringen dat het kartel uiteindelijk dan toch geen schroom zou kennen om uw familie ten volle te betrekken bij de kwestie, aangezien uw vrouw en moeder ook slachtoffer werden van hun fysieke geweld op 15 augustus 2021 (CGVS p 13-14). In dat licht is het opmerkelijk dat uw moeder nog in Colombia kon blijven nadat jullie vertrokken –zij het in Barranquilla- en dat uw vader zelfs in Cartagena kon blijven (CGVS p 8), waar uw belagers hem weten wonen (CGVS p 14). Met uw ouders of andere familieleden is er sinds uw vertrek niets meer gebeurd (CGVS p 14). Meer zelfs, u verklaart dat het 'heel goed' gaat met uw familie (CGVS p 10). Gezien de herhaaldelijke dreigementen dat ze ook uw moeder zouden vermoorden en gezien de duidelijke bereidheid om uw familieleden kwaad te doen, is dit een opmerkelijke vaststelling die suggereert dat u in Colombia niet werkelijk nog vijanden hebt die naar u op zoek zijn.

Toen u werd gevraagd hoe het komt dat uw ouders zich nog in Colombia bevinden, hoewel het kartel er niet voor terugdeinst om ook hen bij de kwestie te betrekken, stelt u dat u de persoon bent die ze willen doen afzien en dat ze uw ouders willen doen afzien voor uw ogen (CGVS p 20). Het spreekt echter voor zich dat ze u sowieso kunnen raken door uw ouders kwaad te doen, of dat nu voor uw ogen zou gebeuren of niet. Als uw afwezigheid hun veiligheid effectief garandeert, is het bovendien vreemd dat uw moeder dan toch naar een andere stad diende te verhuizen naar aanleiding van deze kwestie."

Verzoekende partijen slagen er niet in deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten.

Zij beperken zich vooreerst tot een herhaling van hun verklaringen en hun eigen standpunt, namelijk dat de bende verzoeker niet kon treffen toen hij nog actief was in het leger, waar hij steeds in verschillende plaatsen gelegerd was en voornamelijk in militaire basissen leefde waar de bende hem niet kon treffen, zonder evenwel de concrete motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten of te weerleggen. Zo verklaren zij hiermee niet waarom het *Cartel de la Gasolina* ook zijn familie gedurende een periode van vijf en een half jaar nadat verzoeker een illegaal brandstoftransport had tegengehouden en gedurende minstens drie jaar nadat verzoeker tegen hen had getuigd in een interne tuchtprocedure bij de politie met rust hebben gelaten en pas in 2020 ten volle in het conflict betrokken. Dit kan niet louter verklaard worden door de omstandigheid dat verzoeker zijn militaire carrière in 2019 beëindigde en opnieuw een statuut van burger had. Met de loutere herhaling van de elementen uit hun asielrelaas weerleggen verzoekende partijen deze concrete vaststellingen van de adjunct-commissaris niet.

Verzoekende partijen menen nog dat de adjunct-commissaris de impact van de lockdownmaatregelen op de bewegingsvrijheid van de criminele actoren onderschat en wijzen erop dat deze in Colombia heel strikt werden toegepast en soms zelfs door gewapende groeperingen werden uitgevoerd. De Raad wijst er evenwel op dat verzoeker verklaarde dat de wetten in september 2020 minder streng werden *“zodat de mensen iets meer buiten konden”* en dat hij en verzoekster besloten om op 6 november 2020 te trouwen (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 6, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 13, en stuk 8, map met ‘documenten’, huwelijksakte). Dat *“verzoeker tussen maart 2020 en juli 2021 min of meer met rust wordt gelaten”*, kan dan ook niet louter door de impact van de lockdownmaatregelen op de bewegingsvrijheid van de criminele actoren worden verklaard.

Verzoekende partijen kunnen ook niet worden gevolgd waar zij poneren dat de familieleden van verzoeker na hun vertrek niet verder bedreigd worden omdat de bende het tegen verzoeker had gemunt. Vooreerst doen zij met dit summiere betoog niet de minste afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de bedreigingen van het *Cartel de la Gasolina*. Eerst verklaarde hij dat het kartel ermee dreigde eerst zijn moeder te vermoorden, dan zijn vrouw en dan verzoeker zelf, waarna hij, erop gewezen dat het opmerkelijk is dat deze bedreigingen tegen zijn moeder werden geuit en dat er nooit geprobeerd werd haar effectief te vermoorden, plots verklaarde dat hij de eerste persoon was die ze wilden (adm. doss., stuk 6, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 16-17). Bovendien verklaren verzoekende partijen hiermee evenmin waarom de moeder van verzoeker naar aanleiding van hun problemen naar een andere stad diende te verhuizen.

Daarnaast overweegt de adjunct-commissaris terecht dat ook verzoekers eigen gedrag de geloofwaardigheid van de door hem uiteengezette gebeurtenissen en de vrees die daaruit zou voortvloeien aantast. Hij licht dit in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker als volgt toe:

“U ging immers veelal niet om met het door u beschreven gevaar op een manier die verwacht zou kunnen worden wanneer u met dergelijke problemen geconfronteerd wordt.

Zo ging u er aanvankelijk van uit dat de doodsb bedreigingen die u vanaf januari 2020 ontving niet meer waren dan een grap (CGVS p 13), hoewel die een duidelijk verband hadden met de eerdere ernstige corruptiezaak waarbij u betrokken was. Een dergelijke lichtzinnige omgang met de situatie vertoonde u ook toen u na een verblijf van enkele maanden in Sincelejo terugkeerde naar Cartagena, ook al was u die laatste stad ontvlucht omwille van wat u inmiddels als ernstig te nemen doodsb bedreigingen beschouwde. U keerde terug naar Cartagena omdat uw contract in Sincelejo afgelopen was en u geen geld meer had (CGVS p 13). Nochtans had het kartel inmiddels aan uw moeder laten weten dat ze u op het spoor waren, een duidelijke indicatie dat zij nog niet van plan waren om u met rust te laten (CGVS p 17). U hebt bovendien geen idee van hoe het uw collega M. (...) verging de afgelopen jaren, hoewel hij aangifte deed van de corruptie waarvan jullie getuige waren in 2014 (CGVS p 15). Als u daadwerkelijk vanaf 2020 in de problemen omwille van die kwestie, lijkt het opmerkelijk dat u kennelijk geen enkele moeite hebt gedaan om te informeren of de andere voornaamste betrokkenen gelijkaardige problemen hebben gekend.

Voorts moet worden vastgesteld dat u geenszins aannemelijk hebt gemaakt dat u alle nationale beschermingsmogelijkheden in Colombia hebt benut alvorens zich tot de Belgische autoriteiten te wenden voor internationale bescherming.

In dat verband wijst het CGVS erop dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen wanneer de mogelijkheden tot het verkrijgen van bescherming bij nationale overheden redelijkerwijs zijn uitgeput. U hebt niet aannemelijk gemaakt dat dit in casu zo is.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u uitzonderlijk laattijdig beroep deed op de bescherming van de Colombiaanse autoriteiten. U werd sinds januari 2020 bedreigd door het Cartel de la Gasolina, maar wachtte maar liefst tot 10 augustus 2021 voor u klacht neerlegde bij het parket, amper een week voor uw geplande vertrek uit Colombia op 17 augustus (CGVS p 13, p 18) en amper drie dagen voor u uw vliegtickets naar

België bestelde (CGVS p 19). U omschrijft uw parallelle plannen om bescherming aan te vragen in Colombia en om het land te verlaten als 'plan A en plan B' (CGVS p 19).

Een verzoek om internationale bescherming veronderstelt echter dat u reeds voorrang hebt verleend aan alle binnenlandse beschermingsmogelijkheden, waarvan in casu zeker geen sprake is gezien de snelle opeenvolging van uw klacht en uw vlucht, alsook gezien uw eigen stelling dat u niet ten volle uw medewerking kon verlenen aan het onderzoek in Colombia zelf omdat u inmiddels al in België was (CGVS p 18).

U stelt dat u in Colombia beschermingsmaatregelen toegekend kreeg die onvoldoende effectief bleken (CGVS p 18). De geloofwaardigheid van deze maatregelen worden echter ernstig ondermijnd door het enige document dat u erover neerlegt, het beschermingsbevel dat werd uitgevaardigd door het gemeentebestuur van Cartagena. Dit document is namelijk doorspekt met spelfouten als 'protreccion' (in plaats van 'proteccion', bescherming) en 'furza pública' (in plaats van 'fuerza pública', openbare ordehandhaving), incorrecte zinsstructuren als 'la colaboración consiste es en realizar patrullaje' (de samenwerking bestaat is erin het uitvoeren van patrouillering) en inconsistente interpunctie. Deze vaststellingen, in combinatie met het feit dat het louter een bedrukt vel papier betreft dat met elke digitale tekstverwerker kan worden opgesteld, suggereren sterk dat het geen authentiek of officieel document betreft. Dit werpt ernstige twijfel op de vermeende politiebescherming die u aanhaalt.

Bovendien dient ook te worden opgemerkt dat het feit dat u niet eerder binnenlandse bescherming zocht en niet alle binnenlandse beschermingsmogelijkheden uitputte verdere afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u uiteengezette feiten en de ernst van uw vrees. Colombia beschikt immers over uitgebreide bescherming van overheidswege. Als u daadwerkelijk ernstige problemen kende in Colombia, kan worden verondersteld dat u tot het uiterste zou gaan om van deze nationale bescherming gebruik te maken van zodra u geconfronteerd werd met de door u geschetste gebeurtenissen.

Ter staving van uw verklaringen legt u een klacht voor die u zou hebben neergelegd bij het parket (Fiscalía). Dit document doet geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat u uitzonderlijk laattijdig bescherming zocht bij de Colombiaanse autoriteiten en duidelijk nooit een ernstige intentie had om alle binnenlandse beschermingsmogelijkheden eerst uit te putten. Ze kunnen in die zin dus bovenstaande appreciatie niet ombuigen."

Ook deze motieven vinden steun in het administratief dossier en worden door verzoekende partijen niet weerlegd of ontkracht.

Door in hun verzoekschrift louter te stellen dat de klacht geen *pro forma* klacht is, maar het resultaat van een escalatie van de bedreigingen "*aangezien het huis waar verzoeker verblijft aangevallen wordt en verzoeker rechtsreeks geslagen en bedreigd wordt*", verklaren verzoekende partijen noch de lichtzinnige omgang van verzoeker met de doodsb bedreigingen die hij vanaf januari 2020 zou hebben ontvangen, noch het gebrek aan interesse van verzoeker in hoe het met zijn collega die eveneens aangifte had gedaan van de corruptie waarvan zij getuige waren geweest was vergaan, noch het laattijdige beroep van verzoeker op nationale bescherming.

Waar verzoekende partijen nog laten gelden dat verzoeker door een klacht in te dienen onmiddellijk heeft ingegrepen wanneer hij eind juli 2021 opnieuw bedreigd werd en dat hij heeft beslist om zeer snel het land te verlaten wanneer hij merkte dat deze actie zijn situatie nog gevaarlijker heeft gemaakt, gaan zij er aan voorbij dat verzoeker verklaarde dat zij op 10 augustus 2021 bij het parket klacht gingen indienen, dat hij op 13 augustus 2021 besliste om vliegtickets naar België te kopen voor een vertrek op 17 augustus 2021 en dat hij en zijn familie op 15 augustus 2021 met pistolen werden bedreigd (adm. doss., stuk 6, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 13). Verzoekers beslissing om het land te verlaten was dus al genomen nog voordat hij via de bedreiging met pistolen en de afranseling gemerkt had dat hij door zijn actie – het indienen van een klacht en het vragen van bescherming – zijn situatie nog gevaarlijker had gemaakt. Overigens verklaren verzoekende partijen met dit betoog nog steeds niet waarom zij pas een beroep deden op nationale bescherming nadat verzoeker eind juli 2021 opnieuw bedreigd werd en niet reeds veel eerder, toen de bedreigingen in januari 2020 een aanvang namen.

Waar verzoekende partijen nog betogen dat taalfouten in vele documenten voorkomen, ook in politionele documenten, beperken zij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Bovendien wordt in de bestreden beslissingen niet louter opgemerkt dat in het door hen neergelegde beschermingsbevel taalfouten voorkomen, doch wel dat dit doorspekt is met spelfouten, incorrecte zinsstructuren en inconsistente interpunctie en dat het bovendien louter een bedrukt vel papier betreft dat met elke digitale tekstverwerker kan worden opgesteld. Het is de combinatie van deze vaststellingen dat de adjunct-commissaris ervan overtuigt dat het geen authentiek of officieel document betreft en doet twifelen aan de vermeende politiebescherming die verzoeker aanhaalt. Verzoekende partijen tonen hiermee dan ook niet aan dat de (niet aangetoonde) aanval op het huis van verzoekers moeder enkele dagen nadat verzoeker een klacht had ingediend een zeer sterke aanwijzing is dat er, wat hen betreft, in Colombia geen daadwerkelijke bescherming voorhanden is. Overigens blijkt uit de COI Focus "*Colombia*.

Beschermingsmogelijkheden" van 14 mei 2024, die verwerende partij bij haar op 30 augustus 2024 neergelegde aanvullende nota voegt, dat Colombia beschikt over een robuust wettelijk kader met toegankelijke en transparante procedures om bescherming aan te vragen. De Raad benadrukt in deze nog dat de bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut hoeft te zijn en bescherming moet bieden tegen elk feit begaan door derden. Het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen. Gelet op de voorgaande vaststellingen, tonen verzoekende partijen niet aan dat zij zich niet zouden kunnen beroepen op de bescherming van de Colombiaanse overheden.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoekende partijen de volgende in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker opgenomen motieven volledig ongemoeid laten:

"U heeft tot slot evenmin aannemelijk weten te maken dat het voor u onmogelijk zou zijn om zich in veiligheid te brengen door zich elders in Colombia te vestigen. Zo trok u in 2021 al eens voor enige tijd naar Sincelejo. Noch bij de DVZ (vragenlijst CGVS bij DVZ vraag 5), noch bij het CGVS (CGVS p 13) maakte u aanvankelijk gewag van enige problemen die zich daar zouden hebben voorgedaan. Jullie motivatie om niet in Sincelejo te blijven was bovendien louter economisch (CGVS p 13). Toen u werd gevraagd of het niet mogelijk zou zijn om zich definitief in Sincelejo te vestigen, haalt u louter economische motieven aan, verwijzend naar schaarste en werkloosheid in de stad (CGVS p 20). Aangezien u ingenieur van opleiding bent (CGVS p 7) lijkt het weinig waarschijnlijk dat het voor u volslagen onmogelijk zou zijn om in Sincelejo werk te vinden in de toekomst.

Uw moeder, die bij jullie zaak betrokken geraakte, verhuisde uit angst naar Barranquilla (CGVS p 14). Gevraagd of jullie dat ook niet zouden kunnen doen, stelt u in algemene termen dat het een netwerk langs de hele Colombiaanse kust betreft (CGVS p 20), zonder deze uitspraak op enige wijze te staven of te verduidelijken waarom uw moeder daar dan wel in veiligheid kan leven.

Uw partner haalt ook aan dat uw zoontje met een cyste aan zijn hals is geboren en dat hij pas binnen een jaar een afspraak zal krijgen bij een gespecialiseerde neuroradioloog (CGVS L. F. (...) p 3). Een louter gebrek aan medische zorgen in het land van herkomst valt op zich echter buiten de definities van vervolging en ernstige schade die inherent zijn aan de procedure voor internationale bescherming. Uit uw partners verklaringen blijkt immers niet dat uw zoontje in Colombia opzettelijk medische zorg ontzegd zou worden (CGVS L. F. (...) p 11). Indien u omwille van medische redenen verblijfsrecht op het Belgische grondgebied wenst te verwerven, dient u zich te wenden tot de daartoe voorziene procedures, die buiten de bevoegdheden van het CGVS vallen."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 8, map met 'documenten') en die hierboven nog niet werden besproken kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De adjunct-commissaris motiveert in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker als volgt over de door verzoekende partijen neergelegde documenten:

"De overige documenten die u neerlegt ter staving van uw verzoek kunnen niet tot een andere appreciatie leiden, aangezien zij niet raken aan elementen die in deze beslissing worden betwist.

U legt uw paspoort en identiteitskaart en die van uw vrouw neer, net als jullie huwelijksakte en een kopie van uw vervallen paspoort. Deze documenten kunnen echter louter jullie identiteit en burgerlijke staat aantonen, elementen die in deze beslissing geenszins ter discussie staan.

U legt uw militaire kaart neer en een kopie van een certificaat van uw tewerkstelling bij het leger. Deze documenten kunnen slechts uw tewerkstelling bij het leger staven. Nergens in deze beslissing wordt echter in twijfel getrokken dat u in Colombia als militair werkte.

U legt een kopie neer van een krantenartikel betreffende de gebeurtenissen in Hatillo de Loba in 2014, alsook een kopie van de getuigenis die u in 2016 aflegde in de administratieve procedure die de politie over deze zaak hield en de oproepingsbrief die uitnodigde om te komen getuigen. Deze documenten kunnen weliswaar uw verklaringen over zowel de gebeurtenissen van 2014 als die van 2016 staven. Er dient op dit punt echter te worden opgemerkt dat deze feiten op zich niet in twijfel worden getrokken in deze beslissing. Het loutere gegeven dat u in 2014 betrokken was bij het tegenhouden van een illegaal brandstoftransport en dat u twee jaar later getuigde over politiecorruptie in dezelfde zaak, doet geen enkele afbreuk aan de hoger omschreven vaststellingen dat u niet in het minst aannemelijk hebt kunnen maken dat u een reële of actuele vrees koestert als gevolg van deze gebeurtenissen.

Jullie leggen ook het schema van jullie reis van Colombia naar België per vliegtuig neer. Dit document kan hoogstens het verloop van die reis staven, evenmin een element dat in deze beslissing wordt betwist.

U stuurde per e-mail ook een video op naar het CGVS, wellicht een video betreffende de laatste waarschuwing die naar u werd geuit (CGVS p 4). Hoewel u werd benadrukt dat u de video aan het CGVS diende te bezorgen in de vorm van een videobestand op een USB-drager (CGVS p 4), maakte u het bestand toch via e-mail over aan het CGVS. Het bestand kon dus niet worden geopend door het CGVS en bijgevolg ook niet beoordeeld."

Deze motieven worden door verzoekende partijen op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Deze vaststellingen en overwegingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoekende partijen het voordeel van de twijfel toe te staan.

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat verzoekende partijen de door hen aangevoerde bedreigingen door en problemen met het *Cartel de la Gasolina* en de vrees die zij daaraan koppelen niet aannemelijk maken.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekende partijen geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Colombia.

2.3.3.2. In zoverre verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd. Verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Colombia zouden hebben gekend.

2.3.3.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

De adjunct-commissaris zet in de bestreden beslissingen het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in Colombia:

“Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellenorganisaties (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord. Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt. In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige

wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict. Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Ook gemeenschappelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Verzoekende partijen brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop deze analyse is gestoeld niet langer correct, dan wel actueel zou zijn of dat de adjunct-commissaris de verkeerde conclusies hieruit zou hebben getrokken.

2.3.3.4. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun asielmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden. Evenmin wordt een beoordelingsfout aangetoond.

2.3.6. Waar verzoekende partijen in uiterst ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN